

Infrastrukturdepartementet

103 33 Stockholm

i.remissvar@regeringskansliet.se

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång

(Promemoria)

(I2021/01054)

Sammanfattning

Försäkringskassan tillstyrker förslaget om en reglerad ansvarsfördelning mellan de nationella aktörer som berörs av EU:s förordning om en gemensam digital ingång (SDG-förordningen). Försäkringskassan vill dock framhålla vikten av att den föreslagna informationsskyldigheten är tydlig, att den rättsliga följden av den förteckning som Myndigheten för digital förvaltning (DIGG) ska ansvara för beskrivs ytterligare samt att den beskrivna ekonomiska konsekvensen av förslaget är förenklad. Detta utvecklas nedan.

4.2 Behöriga myndigheter och nationella samordnare

För att informationsskyldigheten inte ska bli betungande för de behöriga myndigheterna är det viktigt att skyldigheten hålls ned till vad som är nödvändigt för att Sveriges arbete med SDG-förordningen ska fungera. Arbetet med SDG-förordningen bör vara effektivt i sin helhet och inte skapa merarbete. Den föreslagna informationsskyldigheten torde inte bli betungande för behöriga myndigheter då det av lagtexten framgår att informationsskyldigheten begränsas till sådan information som en nationell samordnare behöver för att "fullgöra sina uppgifter enligt" SDG-förordningen. Försäkringskassan vill därför framhålla att det är bra att området för informationsskyldigheten framgår av lagtexten, så att informationsskyldigheten behåller en begränsad karaktär

5.2 Förteckning över de behöriga myndigheternas ansvarsområden

Myndigheternas ansvarsfördelning enligt SDG-förordningen är inte direkt kopplat till respektive myndighets verksamhetsområde eller andra uttryckliga uppdrag. Det innebär att en förteckning över ansvarsområden, kopplat till olika myndigheter, kräver en tolkning av varje myndighets uppdrag. För att starta upp det nationella arbetet med SDG-förordningen i Sverige samarbetade DIGG med många myndigheter och andra aktörer. Samarbetet syftade bland annat till att utvärdera vilka områden inom SDG som respektive aktör ansåg sig ha ansvar för. Detta arbete låg sedan till grund för den fördelning av ansvar som har gjorts i det pågående arbetet med att anpassa myndigheters verksamheter till SDG-förordningen. Det vill säga, arbetet med att definiera vilka områden inom SDG som låg inom vilken myndighets ansvarsområde var en utgångspunkt för att myndigheterna skulle fördela arbetet mellan sig, inte dubbelarbeta inom något område samt att inget område skulle förbises.

Av det remitterade förslaget framgår inte vilken rättslig status den föreslagna förteckningen avses att ha. Mot bakgrund av att det i första hand är regeringen som beslutar om myndigheters uppdrag, i enlighet med sin restkompetens, så är avsikten knappast att DIGG ska anses ha rätt att bestämma vilka områden olika behöriga myndigheter ska ansvara för. Samtidigt framgår inte av förslaget att förteckningen ska tas fram i samråd med behöriga myndigheter, eller i något annat slags samförstånd. I en

jämförelse med den ansvarsfördelning som har gjorts hittills, så har DIGG samarbetat med respektive behörig myndighet för att tolka vilka delar av förordningen som faller inom myndigheternas kärnuppdrag. Det kan framhållas att förteckningen inte är en sammanställning av vad som redan gäller enligt andra regler.

Försäkringskassan anser därför att förteckningens funktion bör förtydligas. Om DIGG ska föra en förteckning, och förteckningen får till följd att behöriga myndigheters ansvarsområde definieras utifrån förteckningen, bör det framgå av förordningen att förteckningen ska tas fram i samråd med de behöriga myndigheterna. Om förteckningen inte ska ha någon rättslig funktion, dvs att en behörig myndighet inte är bunden till att hantera hela det utpekade ansvarsområdet (t ex om DIGG och en behörig myndighet inte är överens om gränstragningen för en myndighets ansvarsområde), bör istället det framgå tydligare.

7 Konsekvenser

Konsekvenser för behöriga myndigheter

Remissens slutsats är förenklad – att förslaget inte innehåller några nya skyldigheter för behöriga myndigheter än de som redan framgår av SDG-förordningen, förutom den nya informationsskyldigheten.

SDG-förordningen gör inte någon koppling mellan de områden som räknas upp i SDG-förordningen och den svenska förvaltningsstrukturen. Det är först genom den aktuella lagen och förordningen och tillhörande förteckningar som det skapas en tydlig rättslig koppling mellan SDG-förordningen och respektive behörig myndighet. Den rättsliga kopplingen blir tydlig om man skulle välja att ändra ansvaret för de behöriga myndigheterna, eller fördelningen av ansvarsområden i de föreslagna svenska förteckningarna. En behörig myndighet skulle då få ändrat ansvar, vilket medför ändrade kostnader för myndigheten.

Implementeringen av SDG-förordningen innebär påtagliga kostnader för Försäkringskassan, Kostnaderna för att anpassa myndighetens e-tjänsteutbud till förordningens krav uppskattas till 62,1 miljoner.¹ Regler som påverkar hur SDG-förordningen ska implementeras får därför stor följd för Försäkringskassans budget.

Försäkringskassan har inte några synpunkter på förslaget i övrigt.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Nils Öberg i närvaro av rättschef Mikael Westberg och IT-chef Stefan Olowsson samt verksjurist Maria Danielsson, den senare som föredragande.

Nils Öberg

Maria Danielsson

¹ se Försäkringskassans budgetunderlag 2022-2024, avsnitt 2.9.4, (Dnr FK 2020/006213)